

[Udenrigsministeren.]

europæiske linje stærkt fremhævet, så stærkt, at det nu ligger helt klart, at de syv i et konkret forslag over for de seks vil søge denne linje videreført med størst mulig energi.

Vi frygtede dernæst, at landbrugsvarerne ikke kom med under de syvs traktat. Også på det punkt blev de danske krav og ønsker imødekommet. Vi opnåede en efter omstændighederne acceptabel landbrugsordning, der gav os en sikring af landbrugets eksportmuligheder bl. a. til England, og desuden visse lettelser, således at ca. $\frac{2}{3}$ af vor landbrugseksport til England vil blive toldfri i løbet af 12 måneder efter den 1. juli i år.

Jeg hørte, at det ærede medlem hr. H. C. Toft som led i sin begrundelse for ikke at finde det forsvarligt at stemme for ratifikationen af denne konvention nævnedes, at den engelske regering har åbnet mulighed for import af 25 000 t flæsk fra Canada. Jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. H. C. Toft har hørt noget om, at dette kvantum vil blive leveret; jeg har i hvert fald ikke hørt noget herom og ville være interesseret, hvis der skulle foreligge noget nyt.

Når disse resultater, både på den europæiske linje og med henblik på sikringen af landbrugsmarkederne, sammenholdes med, at Danmark ene af alle syv lande opnåede adgang til at gennemføre den toldrevision, der blev vedtaget i tinget i sidste uge, og når man erindrer den forsikring, landbrugsministeren og jeg modtog i sommer under vore samtaler i Bonn, så vil man forstå, at de tre regeringspartier og regeringen måtte komme til den konklusion, at de syvs frihandelsområde, selv om denne løsning ikke er den ideelle ordning, dog giver os så acceptable vilkår, at vi måtte tilslutte os frihandelsområdet.

Som sagt takker jeg de tre regeringspartier, der allerede i sommer tog dette standpunkt og derved gjorde det muligt for Danmark at finde en placering. At stå uden for alle markedssammenslutninger ville have været ødelæggende for vor eksport.

Jeg vil naturligvis også takke det konservative folkeparti, fordi dette parti nu har sluttet sig til regeringspartiernes standpunkt i denne sag. Jeg skal ikke bebrejde det konservative parti, at det tog tid, før man nåede så langt, og at svære fødselsveer

måtte gå forud for beslutningen, veer, som måske ikke helt er overstået endnu. Jeg ved, at partiet havde betingelser med hensyn til toldsatsernes forhøjelse, som det ønskede opfyldt, og jeg ved også, at partiet har haft indre vanskeligheder at overvinde.

Jeg har i øvrigt lyst til at give tilslutning til det ærede medlem hr. Thestrups nordiske motivering for tilslutningen til de syv. Jeg synes, denne motivering er rigtig, og jeg synes, det i den almindelige debat har været undervurderet, at Danmark, Norge og Sverige samlet går ind i denne løsning, og at der på den måde, det ærede medlem skildrede det, må være visse muligheder for, at de andre nordiske lande senere kan tilslutte sig. De syvs markedsdannelse åbner faktisk brede nordiske perspektiver, og jeg er taknemlig, fordi det ærede medlem har brugt lejligheden til at understrege disse perspektiver.

Jeg finder derimod ingen anledning til at gøre kommentarer, fordi de konservative og venstre står splittede i denne meget vigtige sag. Der har i de øvrige medlemslande været en næsten enstemmig politisk tilslutning til disse landes indmeldelse i de syv, og naturligvis havde regeringen helst set en tilsvarende enighed i det danske folketing; men jeg går ud fra, at partiet venstre har sine grunde til ikke at ville stemme for konventionen, og jeg konstaterer med relativ tilfredshed, at venstre ikke stemmer imod, at end ikke det ærede medlem hr. Axel Kristensen trods sine kommentarer her fra talerstolen vil stemme imod Danmarks tilslutning til de syv.

Ved mange lejligheder her i salen har der stået en ret indgående debat mellem det ærede medlem hr. Per Federspiel — som ordfører for venstre — og mig, og jeg føler trang til at benytte lejligheden til at takke det ærede medlem hr. Per Federspiel, fordi denne meningsudveksling altid har haft et sagligt indhold.

Det er allerede kraftigt blevet fremhævet fra flere sider, at den beslutning, det danske folketing nu står over for at træffe, er af stor, næsten historisk betydning. Jeg har ikke noget at føje hertil. Der sker væsentlige ændringer i forudsætningerne for dansk erhvervsliv; for nogle virksomheder vil det betyde forøgede chancer; for andre virksomheder vil det betyde forøgede vanske-